

<p>Een dove moeder communiceert in gebarentaal met haar doof kind. <span
class="credit">hh</p>

Een dove moeder communiceert in gebarentaal met haar doof kind. © hh

Blijf niet doof voor de kinderwens van doven

Of ze zelf een doof kind zou kiezen, dat weet Helga Stevens niet, maar ze vindt dat het debat in alle openheid moet worden gevoerd: zonder vooroordelen en mét doven.

Het regende de voorbije dagen negatieve reacties na de uitgesproken wens van Sylvie Van Landuyt (DS 19 juni) (<http://www.stan->

HELGA STE- VENS

Wie? Euro-
parlementslid
(N-VA).

Wat? Het is
menselijk dat
sommige doven
graag een doof
kind willen, dat
mag niet zomaar
met het morele
vingertje worden
afgekeurd.

daard.be/cnt/dmf20170618_02930009) om als dove moeder een doof kind te krijgen. Hoewel ik het ongenoegen uiteraard begrijp, viel me vooral op dat horend zijn de norm is. Veel mensen hebben geen idee wat het juist betekent om doof te zijn. Al te vaak wordt dat teruggebracht tot 'hoe erg het wel moet zijn dat doven geen muziek of fluitende vogeltjes in het park kunnen horen'. Geluid wekt de nodige emoties op, zoveel is duidelijk. Maar wat ik als doof persoon niet ken, kan ik niet missen. Ik voel me zeker niet beperkt, omdat ik doof ben.

Integendeel, ik ben dankbaar voor de carrière die ik tot nu toe als politica heb kunnen opbouwen. Maar belangrijker nog, ik heb een fantastisch familieleven met een echtgenoot die horend is (voor hetzelfde geld was hij doof geweest) en twee horende kinderen die ik zielsgraag zie en met wie ik een zeer goede band heb. Of die band nog inniger was geweest met een doof kind? Geen idee. Ik had perfect met een doof kind kunnen leven, al wist ik dat de kans zeer klein was. Nog niet zo lang geleden hing dat in grote mate af van het lot en daar had ik perfect vrede mee. Achteraf bekeken ben ik erg gelukkig met hoe alles gelopen is.

Morele dilemma's

Nu je de keuze wat meer kunt sturen, dringen morele dilemma's zich op. En eerlijk gezegd, ik zou echt niet weten welke keuze ik zelf zou maken. Vanzelfsprekend wil je dat jouw kind alle mogelijke kansen op een mooie toekomst meekrijgt. En voor alle duidelijkheid: zowel horende als dove kinderen kunnen in onze samenleving een gelijkwaardig gelukkig leven uitbouwen. Als ouder moet je wel beseffen dat een doof kind extra stress en verantwoordelijkheden meebrengt, vooral op het vlak van onderwijs.

Gelijkwaardige plaats

Waar we alleszins begrip voor moeten opbrengen, is het feit dat veel ouders graag hebben dat hun kind toch enigszins op hen lijkt. Dat is volkomen menselijk en mag niet zomaar met het morele vingertje worden afgekeurd. In die zin valt de specifieke kinderwens van Van Landuyt te begrijpen. Of dat verlangen wenselijk is, maakt deel uit van een ruimer debat. Een debat dat gevoerd moet worden in alle openheid, zonder vooroordelen en – vooral – ook met dove mensen.

Want hoewel doof zijn algemeen als een beperking wordt benoemd, verschillen doven nauwelijks van horende mensen. Het belangrijkste verschil is dat Vlaamse doven zich verstaanbaar maken door middel van Vlaamse gebarentaal in plaats van het gesproken Nederlands. Dove mensen hebben dus het recht op een gelijkwaardige plaats in dit debat en mogen niet aan de kant geschoven worden. Hun argumenten verdienen het nodige respect vanuit hun leefwereld.

Als dove moeder wil ik graag nog wel een raad aan Van Landuyt meegeven: dove ouders kunnen perfect de nodige liefde en zorgen aan een horend kind schenken. Daarvoor hoef je echt niet bang te zijn. Als ik zie hoe mijn dochter en zoon zich onder mijn zorgzame vleugels ontwikkeld hebben tot blije kinderen, dan kan ik alleen fier zijn. En dan ben ik trots bij te dragen aan een inclusieve samenleving, waarbij horende personen en doven elkaar vlot begrijpen.

Dove ouders
kunnen perfect de
nodige liefde en
zorgen aan een
horend kind
schenken

d.be/extra/st